

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Poëtæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

A de maxime dissimilibus dicitur, Rana cum Grillo: id enim locustarum genus valde musicum, & ob acutum molliter stridorem conciliando somno à delicatis hominibus expetitur.

Hoc à Sebastiane Theocriti in Thalyfia.

DÆMONES. CAP. XLII.

Quinetiam in Divinis literis Ranæ simulacra sunt cacodæmonum: quod libro Apocalypseos luculente scriptum est: *Et vidi de ore Draconis spiritus tres immundos in Ranarum similitudi.* Apoc. 16.

POETÆ. CAP. XLIII.

A Damantius tamen aspera quadam severitate commotus, per Pharaonicae plagæ Ranas, mystico sensu Poetarum carmina significari putat: quod inani quadam & inflata modulatione, cujus modi est Ranarum sonus, sive ille cantus sit, mortale genus omne in fabularum ineptias illexerit. Nulli enim rei animal id idoneum aut utile, inquit ille, comperitur, nisi quod improbis & importunis clamoribus ad negotiorum atque otiosorum simul fastidium usque obstrepat. Miror vero tantæ eruditionis virum hæc de Poetis sensisse: cum præsertim ubique sit interioris, ut ipse dicere solet, literæ speculator: neque animadverterit, dum Poetas carpit, Moyli, Hieremiæ, Esaia, & pleris omnibus Prophetis aliis se convitia facere, qui vaticinia illa de Divinis humanisq; rebus cuncta luculentis carminum numeris conscripta elaborataque libris demandavere. Quod si quos reprobare volebat, diceret, falem quæ carmina: quippe Ithyphallicane an Fescennina, an tirochaica Bacchi, quos Poetas intelligeret, ne ob hujus vel illius impuritatem sanctissimum hoc omnibus nomen profanaret, ipsumq; totius mundi conditorem Deum, qui apud Græciæ totius Christianos Poetæ nomine sanctæ colitur, inceslere videretur. Nam quem nos factorem cæli & terræ dicimus, Græci dicunt *ποιητην & θεον, καὶ τῆς γῆς.*

Pharonicae plaga per Ranas, explicatio.

SILENTIUM. CAP. XLIV.

C Contra vero, ut unde discessimus revertamur, invenias silentium significari etiam per Rubetam, Ranam illam grandissimam, quæ geminis veluti cornibus insignita est: propterea quod observarunt Magi, si ea in multitudinem vociferationibus obstrepentem inferatur, silentium fieri. Eoque spectare nonnulli putant Ranam illam Meccenatis celebratissimam, qua is literas & tabellas obfignare solitus erat: utpote qui ea quæ literis crederet, silentio involvenda esse commoneret. Sedenim cum Rana, non Rubeta, in omnium sermone, ego eo potius rem spectare dixerim, quasi Meccenas id in Augusti gratiam facitarit, de quo etiamnum infantulo illud fertur: quod in avito suburbano obstrepentes forte Ranas filere jufferit: cui quidem commento adeo favit vetustas illa ut ex eo negentur ibi Ranæ coaxare, quasi etiam adhuc tanti Principis imperio obsequantur. Voluisse igitur Meccenatem hieroglyphico eo schemate taciturnitatem polliceri, in iis quæ Augustus ejus fidei credidisset, non secus ac Ranæ ipsæ morosa adeo garrulitate insignes, illi adhuc infantulo parvare. Nam Sextus Aurelius & Eutropius, scribunt Meccenatem præcipuum amicorum Augusti fuisse, ob taciturnitatem, quam tamen in eo nonnunquam desideratam ab Augusto Tranquillus ait. De Ranis id fertur, quod in frigidiores conjectæ fontes, obmutescant, translata in tepidiorem paludem, vocales fiant.

Rana Meccenatis quid indicet.

RUSTICITAS. CAP. XLV.

Quæ vero Rana in parvulo numo quodam Romæ apud Massæos habetur, cum ab altera numi illius facie Dianæ pharetrata simulacrum dubio procul inspicimus, facile in eam conjecturam ferimur, ut fabulam eam commonstret, qua rustici & maligni homines adversus ejus matrem Latonam usi sunt: atque ideo diva illius imprecationibus omnes in Ranas commutati. Vel cum dea sit humoris domina, animal illi maximè omnium aquaticum dedicetur: nam & adagium est, *Aquam Ranae*, cum quid cuiquam quod maximè placeat, & voluptati sit, donatur. Sunt vero Ranæ convitantes, & agrestem illam asperitatem egregie præ se ferunt, tamque olim importunæ, inito cum muribus fœdere, Abderitarum regionem incolis inde expulsis defolarint: in quorum ingentem multitudinem, quæ eadem hujusmodi fugiebat, Cassander Antripatri cum incidisset, eos in focios recepit, agrumque illis in Macedonia finibus assignavit.

Balepho Odog. Ex Theocriti Ergastium. Sic in Galia cibitatis ab rana pulsam meminit Plin. lib. 8. c. 29.